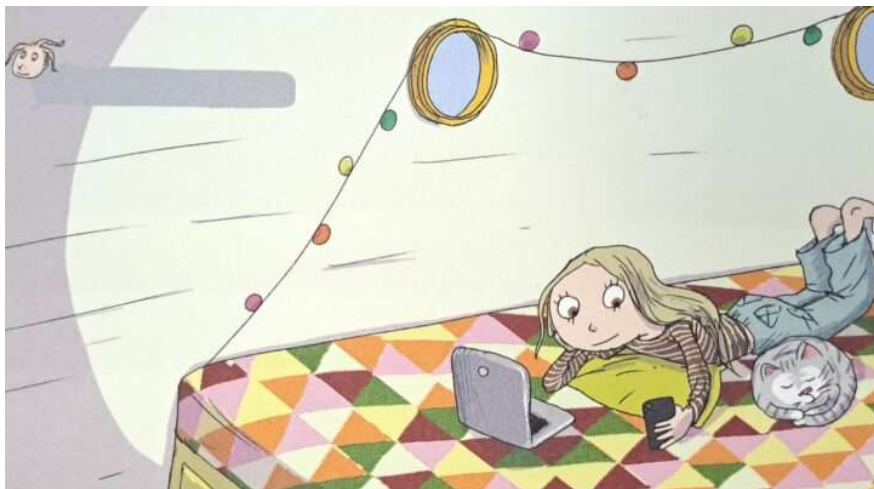

NUMMER 9

Mira i et vadested

14. november 2024 af [Martin Jensen](#)

0

MIRA 9 - #LIVA #SOMMERHUS #ÅNDER

999999

Forfatter: Sabine Lemire

Tegner: Rasmus Bregnhøj

Forlag: [Gyldendal](#)

Form: Softcover

Vejl. pris: 169,95

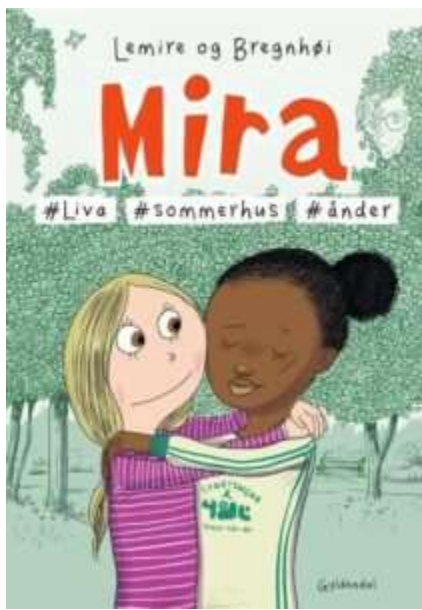
Udgivelsesår: 2024

Udgivelsesland: Danmark

Den populære *Mira*-serie tager endnu engang livtag med tween- og teenagelivets op- og nedture. Har serien stadig masser på hjerte over for sine unge læsere? Eller har en vis tomgang indfundet sig?

Få serier illustrerer børne- og tweentegneseriens opblomstring herhjemme bedre end parret Sabine Lemires og Rasmus Bregnhøis sympatiske serie om pigen Mira.

Hende har unge læsere kunnet følge siden 2017 og her, 7 år senere, lander så niende bind i serien. Det efter flere års succeser, hvor *Mira* har vundet priser, er udkommet i 15 lande og hvor der er en spillefilm på vej.

Som mandlig anmelder i 40'erne er jeg ikke ligefrem i kernemålgruppen. Men heldigvis har jeg to *Mira*-glade døtre, der matcher seriens kernelæsere spot on.

De har begge læst alle de tidligere albums. Den ene har endda været med hele vejen fra første album tilbage i 2017 og siden ivrigt afventet hver ny del i fortællingen om Mira.

Hvis termen 'børnearbejde' ikke tidligere har været brugt om en anmeldelse, sker det nu! For mine døtre må være langt mere oplagte til at vurdere det nye album end deres far, tænker jeg.

Således gjort. Begge piger på hhv. 10 og 14 år får stukket *Mira 9* i hånden med opfordring til at komme med deres ærlige mening efter endt læsning. Forinden fortæller jeg dem intet om, hvad jeg selv synes om albummet. Jeg gør også en dyd ud af, at de ikke må tale sammen om, hvad de tænker. Jeg vil undgå, at de påvirker hinandens holdninger, inden jeg taler med dem hver især.

Hvad er mon deres ærlige, umiddelbare oplevelse?

Min yngste datter på 10 år synes, og jeg citerer, at den var ”god, men én af de dårligere i serien.”

Da jeg beder hende uddybe bløder hun lidt op. Albummet er i hendes øjne ikke som sådan dårligt. Men hun synes, det blegner lidt i sammenligning med de tidligere. Hun har svært ved at konkretisere hvorfor, men synes bare ikke ”at det er lige så godt og spændende som flere af de andre albums.”

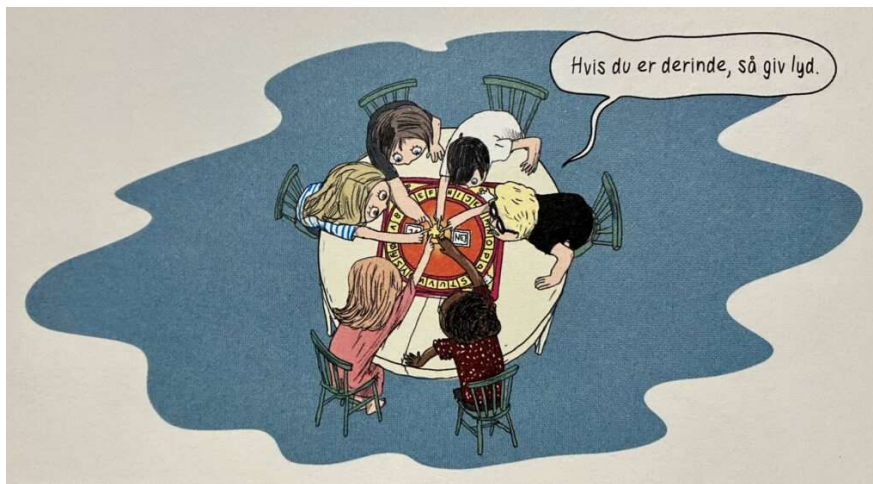
Så er der fyldigere argumenter hos min datter på 14 år. Hun er nærmest vokset op med *Mira*. Først fik hun seriens albums læst højt, inden hun selv rigtigt kunne læse. Hun var 7 år, da første album udkom. Senere har hun læst alle *Mira*-albums flere gange. Men med sine 14 år er hun efterhånden nok også lidt gammel til seriens univers.

Ifølge hende er det nye album "fint nok", og bedre end *Mira 8*, som hun ser som det svageste i serien. Men generelt kan hun bedst lide seriens første 4-5 albums og synes de seneste har været mindre spændende.

Det er noget, der går igen i hendes oplevelse af det nye album. Der sker ikke så meget, siger hun. Handlingen oplever hun som stillestående, grænsende til kedelig.

Hun fremhæver bl.a. en længere episode i det nye album, hvor Mira og vennerne leger ånden i glasset. Det er med hendes ord "lidt random" og mærkeligt. "Hvem gør sådan noget?" undrer hun sig og synes det havde været mere oplagt at bruge de mange sider til noget, der var relevant for flere læsere.

I *Mira*-serien danses der behændigt udenom præcist, hvilket klassetrin vennerne er på eller hvad deres alder er. Vel sagtens for at en bred gruppe af tweens og teenagere kan se sig selv i karaktererne?

Det er ikke noget min datter har tænkt så meget over tidligere, men som hun selv er blevet ældre, har hun i stigende grad overvejet, hvor relaterbar seriens skildring af børneliv egentlig er.

Det virker som om Mira & co. går i 7 eller 8. klasse og derfor er jævnaldrende med hende. Hun har dog sine tvivl om, hvorvidt deres opførsel og handlinger er troværdige. F.eks. mht. den

førnævnte episode med ånden i glasset, som i hendes øjne virker barnlig til deres alder.

Andre gange oplever hun, at Mira og vennerne i det nye album opfører sig mere modent, end hvad hun tænker er realistisk og genkendeligt. ”Jeg føler, at de taler med hinanden og åbner op over for hinanden om deres problemer på en mere seriøs, ’korrekt’ og voksen måde end de fleste i deres alder nok ville gøre.”

Og hvad tænker pigernes anmelder-far så?

Jeg er faktisk helt på linje med mine døtre og havde samme oplevelse af albummet, da jeg læste det. Der mangler... noget.

Hvad dette 'noget' så er, er svært at indkredse helt præcist. Det er som om en vis metaltræthed og rutine har indfundet sig.

Vi har ligesom oplevet det hele før, indhyllet i nogle andre hverdagsproblemer, Mira har tumlet med i tidligere albums.

Bregnhøis streg og farvelægning er som altid dejligt finurlig og charmerende. Intet at udsætte på dér.

Det er en fornøjelse at lade øjnene gå på opdagelse i Mira-universet, for tegningerne er hyggelige og udtryksfulde. Og så får Bregnhøi ofte sneget sjove, små detaljer ind i baggrunden eller tegnet dele af København med, som det er skægt at genkende. Det fungerer rigtig godt.

Når det kommer til albummets handling, kunne der til gengæld være mere på spil. Dele af historien virker lidt flad og flagrende sammenlignet med seriens stærkere bind.

Måske savner jeg mere hjerteblod og mod til at tage serien i nye retninger?

Det nye album

rummer f.eks. en ret aktuel vinkel om mistrivsel i skolen og overvejelser om skoleskift. Det berøres dog kun lidt og havde været mere interessant at få foldet yderligere ud end den kedelige sidehistorie om ånden i glasset.

Der er også tilløb til nogle entydigt teenage-agtige elementer i form af menstruation og kropsidealer, som kunne vise en ny, mere moden vej for serien.

Måske varmer Lemire og Bregnhøi op til mere i dén retning i senere albums? Det kunne være interessant. For i mine øjne er *Mira*-serien bedst, når den tør tackle ret alvorlige og tungere emner.

Her har den i tidligere albums løftet sig til en vigtig, relaterbar og rørende børne- og ungdomstegneserie, som har givet både mine døtre og mig en masse gode læseoplevelser, sammen og hver for sig. Derfor ærgrer jeg mig over vores havlunkne oplevelse med *Mira 9*, for vi har alle et blødt punkt for serien.

Og ja, det nye album er for så vidt 'fint nok', men hurtigt læst og hurtigt glemt. Hurtigere end flere af de tidligere albums i serien.

Jeg gætter på at Lemire og Bregnhøi har haft lange snakke om, hvordan serien skal udvikle sig. Skal Mira forblive fastfrosset i vadestedet mellem barn og ungdom som en kvindelig Peter Pan? Eller bør hun i stedet vokse op parallelt med sine læsere?

Der er nok fordele og ulemper ved begge scenarier. Baseret på *Mira 9* er tiden dog måske inde til at ryste posen lidt og udfordre grundkonceptet i en *Mira 10*? Jeg tror det.

Uanset hvad, håber jeg at Mira kommer stærkt tilbage i en evt. fortsættelse. For når serien er bedst, holder den et højt niveau og udfylder virkelig flot rollen som en hjemlig kvalitetstegneserie for tweens og teenagere.

9

VI ELSKER TEGNESERIER

– og vi snakker om dem på Facebook. Kom og vær med!

🔍 Rasmus Bregnhøi, Sabine Lemire, mira, ungdomstegneserie

Martin Jensen

Voksede op med masser af tegneserier slæbt hjem fra det lokale antikvariat eller på pilgrimsture til Fantask. Har tidligere arbejdet som museumsinspektør og

gymnasielærer. I dag er jeg kulturformidler i biblioteksverdenen.

FORRIGE ARTIKEL

[Maskefald for den falske præst](#)

NÆSTE ARTIKEL

[Riad Sattouf: tegneserielæsere er mere intelligente](#)

MÅSKE KAN DU OGSÅ LIDE

2. oktober

0

4. april 2024 af [Morten Tjalve](#)

0